

sti, ko hrepeni Andrejček po svoji pravi mamici. Tudi slog in jezik sta za knjigo, ki naj uči mladino, mnogo mnogo preslabi, kajti ponavljanj in napak kar mrgoli. Primerne pa so Gasparijeve ilustracije.

Drugo leposlovno delce: Postelja gospoda Fibriha, ki jo je napisal Oskar Hudales, moramo prav tako odkloniti, ker tudi ta knjiga ni niti malo primerna za otroke, kajti tudi tu se vrstijo težki socialni in gospodarski problemi splavarjev in delavcev in malih kmetov in vajencev. Poleg tega pisec ne zna prijetno poučevati, ampak prav tipične šolske primere prisilnega učenja iz računstva najdeš na marsikateri strani te knjige. Ali je hotel pisec sestavljati uradne statistike ali pisati mladinsko knjigo? In če sodimo delo še kot zreli ljudje — saj za take je res to delo! — ga tudi moramo

odkloniti, ker pisec ne vidi problemom do dna, temveč jih gleda vse preenostransko in prepovršno. In to enostransko delo je prej hujskanje mladine k sovraštvu do sočloveka kot pa vzgajanje k plemenitosti, kar bi vsaka mladinska knjiga morala biti! — Ilustriral je Pengov.

Vse boljšega kova je pa Ribičičeva knjiga Čurimurčki, ki je v ilustraciji V. Cotiča prav prijetna basen za mladino, le da v sredi zaide v nemajhno dolgočasje, ker se prepočasi razvija k dramatičnemu višku.

Ribičičeve in širokega Kresnice so pa izrazito poučno delo, ki imajo pač tudi svoje mesto kot četrti knjiga vse zbirke. — Pri izbiri povesti bo pa treba strožjega kritičnega očesa!

F. Jesenovec.

Zanimivosti

Zbiranje znamk. »Če delata dva isto, vendar ni isto,« pravi pregovor. In ta stari rek velja danes ta dan zlasti za zbiralce znamk ali filateliste. Filatelija, kot imenujemo to »umetnost« s tujim izrazom, utegne biti, če jo gojimo pravilno, za vsakega dečka in vsako deklico, pa celo za odraslega, neprestan izvir učenja in zabave obenem. Pri tem zbiranju moramo zlasti upoštevati vprašanje: k a k o ! So namreč tako imenovani »mašilci lukenj«, topoglavci, ki strastno polnijo svoj album, samo da bi bili prvi, in vidijo cilj svojega zbiranja le v tem, da bodo albumi »kompletni«, popolni, ne da bi se pri tem ozirali na pestre zbirke različnih stvari iz vsega sveta. Toda ne glede na to, da dandanes niti najbogatejši in najvneteji zbiralci poštinih znamk ne morejo doseči povsem popolnih zbirk, je že sam po sebi ta način zbiranja zelo nepravilen in neprimeren. Namesto prezanimivih poštinih znamk iz vsega sveta bi vendar prav tako mogli zbirati kakršnekoli različno pobarvane koščke papirja, ki bi jih bilo lahko razlikovati med seboj po številkah! Ne, pravi zbiralec znamk bo ob znamkah zbiral in proučeval kraje, od koder so znamke, tamkajšnjo floro (rastlinstvo) in favno (živalstvo), zemljepis in zgodovino in še marsikaj drugega z vsega sveta, kar je vse na znamkah narisano, ne da bi pri tem zabavno delo izmaličil v suhoparno učenjakarstvo. — Tako vidite na primer na nemških znamkah stare gradove, cerkve in samostane in mesta. Znamke iz Južne Amerike nam prav tako kažejo kratek pogled na zemljepisno lego posameznih majhnih držav; na onih iz Avstralije vidimo cel živalski vrt z redkimi živalmi in Afrika vas povede v živ-

ljenje tamkajšnjih prebivalcev. — Na naše vprašanje: »Kaj naj torej na znamkah zbiramo? Ali določene države in dežele, Evropo ali prekomorske pokrajine?« vam moram odgovoriti: »Nobene posamezne, specialne dežele ali zemeljskega dela! Rajši napravite generalno (splošno) zbirko, torej Evropo in še druge celine!« — »Uporabljene ali neuporabljene?« bi še ta ali oni dalje vprašal, ki zbira poštne znamke. Na to pa ni mogoče hitro in jasno odgovoriti. Zbiranje neuporabljenih znamk je samo na sebi bistveno težje in dražje. Zato je pa taka zbirka tudi povsem dragocenejša in boljša. Za začetnike pa naj velja, da zbirajo že porabljene znamke, ker so pač cenejše, lahko pa kupujejo tudi neuporabljene tu in tam. Za zamenjavo so uporabljene znamke vsekar sprejemljivejše. Da morate vsako znamko, preden jo uvrstite v album, očistiti v topli vodi, da ne ostane noben ostank papirčka na nji, se razume samo ob sebi, prav tako je jasno, da ne smete znamk »popat« v album, ampak jih pritrdite s posebnim pritrdilnim papirčkom za znamke. Pokvarjene znamke ne sodijo v album! Saj te samo zmanjšujejo vrednost albuma, ker mu niso v kras, temveč v škodo!

Dolgost ptičjega življenja. Pri pticah je življenjska doba zelo različna. Naš vrabec živi 10–12 let, kanarček do 20 let, a slavec celo 25 let. Vrane in srake lahko žive do 40 let, a krokar tudi do 100 let. Gos doživi 60 let, papagaj pa celo 150 let. Ni še dolgo tega, ko je poginil papagaj, ki je videl še Napoleona in Kopitarja in Vodnika! Sokol in osel tudi doživita 150 let, labodi pa tudi 250 let!